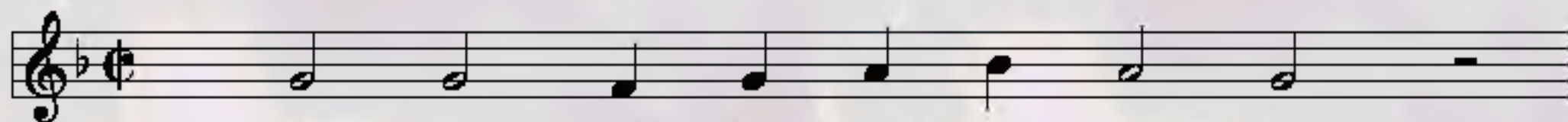
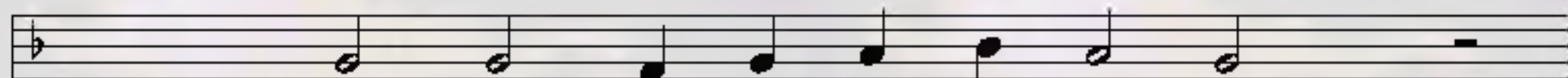


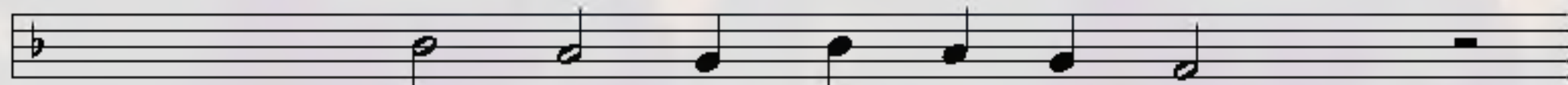
PSALM 102



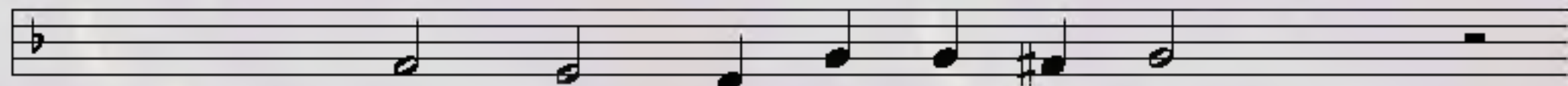
He - re, luis - ter en ver - hoor my,



help my en ont - ferm U oor my.

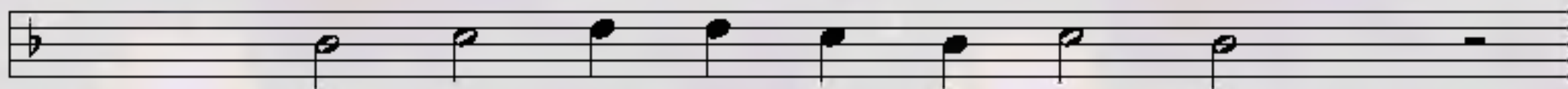


El - ke dag ver-dwyn soos rook.

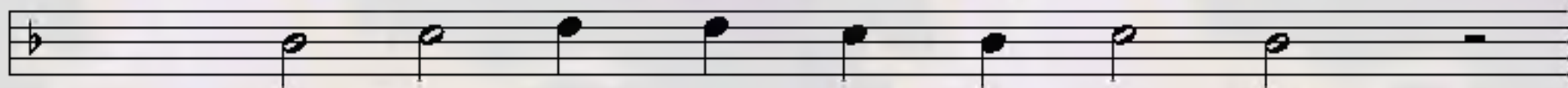


In my word 'n vuur ge-stook.

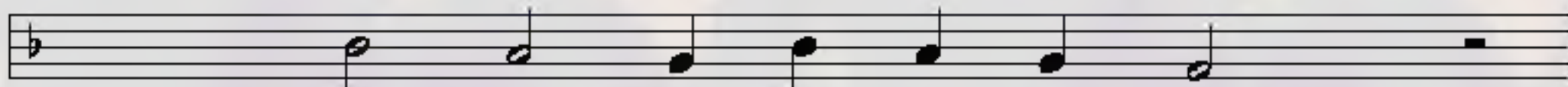
1(b)



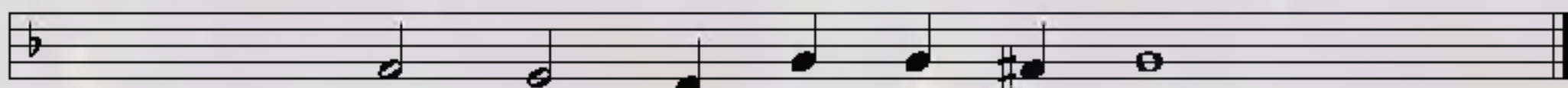
Ek is uit - ge - droog - de veld - gras.



Aan my be - ne kleef my vel vas.



Ek het in my pyn ver - geet,



He - re, om my brood te eet.

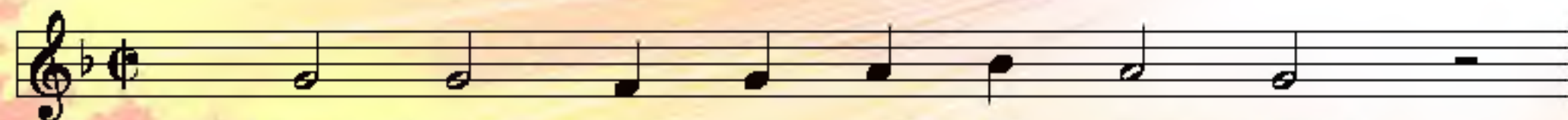
2.

Eensaam *is ek en verslae*
soos 'n *voëltjie wat sag klae.*
Ek sal soos 'n *pelikaan*
in die *dor woestyn vergaan.*
Hoor hoe *hul dit op my uithaal*
en my *naam gebruik as vuiltaal.*
Hoor, die *vyand gaan te keer;*
heeldag word ek verkleineer.

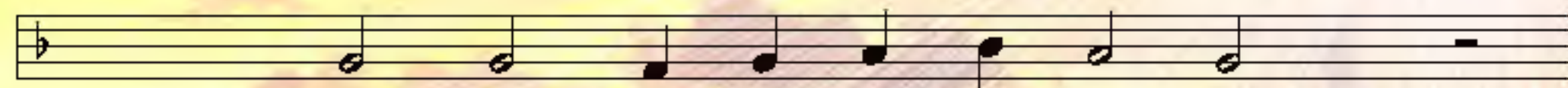
3.

Omdat *ek in diepe* nood is,
tewens, *Heer, deur U* verstoot is,
eet ek *brood uit as* berei,
trane is die drank vir my.
Opgetel en weggegooi weer
maak U *my tot barre* strooi, Heer.
In die *laaste lig* staan ek
by my *skadu, lank* gerek.

4



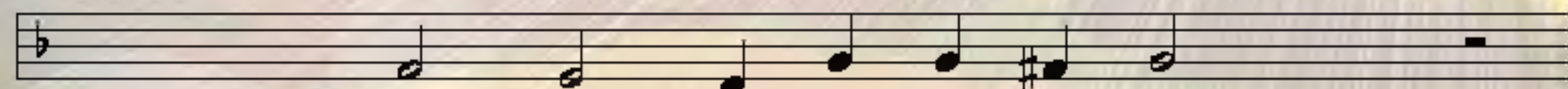
4. Nog - tans, He - re, heers U e - wig.



In u han - de rus als ste - wig.

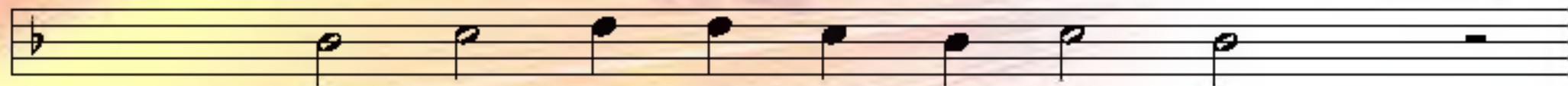


Tot die laas - te na - ge - slag



is U daar, Heer, el - ke dag.

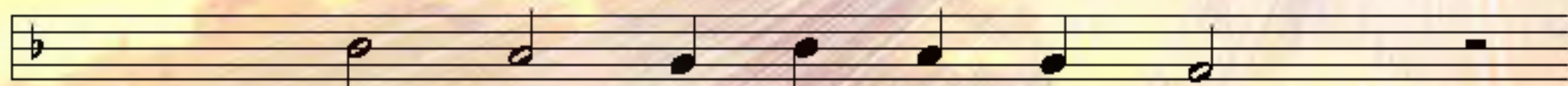
4(b)



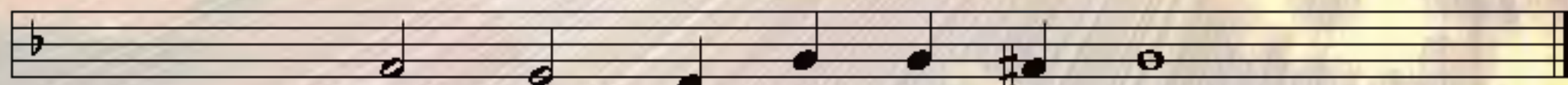
Kom die tyd van u ge - na - de,



sien ons u ver - los - sings-da - de.



He - re, U sal U ont - ferm,



U sal Si - on steeds be-skerm.

5.

**Gun aan *Sion* mededoë;
daaroor *is ons hart bewoë,*
oor sy *puin is ons begaan,*
elke *klip daar, gaan ons aan.*
Vrees Hom, konings, alle nasies,
Hy herstel weer ons murasies.
Op die tyd deur Hom gestel,
*sal Hy Sion weer herstel.***

6.

Loof Hom *vir sy medelye*
nou en *later, alle tye.*

Hou dan *aan om te vertel:*
Sion is deur Hom herstel.
Al die *komende geslagte,*
hou dit *vas in die gedagte.*
Hul sal *Hom, van harte bly,*
weer 'n *nuwe lofsang wy.*

7.

Dié wat *naby* aan die dood was,
hul wat arm en ontbloot was,
het Hy *uit hul nood* gered -
Hy wat *op die aarde* let.
Ons is *naby* Hom en veilig
selfs al woon Hy *ver en heilig*.
In sy oor was ons gekerm,
in sy oog is ons beskerm.

8.

Hoog sal *God se Naam* geroem word,
in *Jerusalem* genoem word,
waarheen *al die volke* kom
om hul *diens te wy aan Hom*.
Daar bring *baie koninkryke*
aan Hom *hulle huldeblyke*.
Dienend sal *hul voor Hom* buig
as *hul van hul lof getuig*.

9.

**Breekbaar *is* ek en verganklik,
heeltemal van Hom afhanklik.**

**Vroeg reeds *in my jeug* moes ek
deur beproewing dit ontdek.**

**Maar, o Here, laat die lewe
my nie *in my fleur* begewe.**

**U wat ewig voortbestaan,
laat my *tog nie nou al* gaan.**

10.

Alles gaan verslyt soos klere.

U alleen is ewig, Here.

Wat bestaan het, gaan verby;

U alleen, net U sal bly.

Wie U dien se nageslagte

hou U egter in gedagte.

Hulle wat hul aan U wy,

kry 'n land om in te bly.